

ՍՈՒՐՔ ՅԱԿՈՒՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ՄԱՅՐ ԵՎ ԿԵՂԵՅԻ

ՏՈՒ ՍՈՒՐՔ ԷԶՄԻԱԾՆԻ

14 ՅՈՒՆԻՍ 2020

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ	1
Ծանուցում	Էջ	2

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ԱՌԱԿԱՑ ԳԻՐՔԷՆ (9.1-6)

Ի մաստուծիւնը իր տունը շինեց,
եօթը սիւներու վրայ կանգնեց զայն.
Իր գոհերը մորթեց,
համեմով խառնեց իր գինին
եւ կոչունքի սեղանը պատրաստեց:
Ապա իր ծառաները զրկեց
որպէսզի քաղաքին բարձունքներէն կանչեն
իր բերնով.
«Ո՛վ անզգամներ, ինծի եկէք»,
եւ պակասամիտներուն ըսեն.
«Եկէ՛ք իմ հացէս կերէք
եւ իմ պատրաստած գինիէս խմեցէք.
Թողուցէ՛ք անզգամութիւնը, որպէսզի ապրիք.
Իմ մաստուծիւնը փնտռեցէք, որպէսզի
փրկուիք,
եւ խոհեմութեան ճամբան բռնեցէք»:

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ՁԱՔԱՐԻԱ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԷՆ (3.7-4.9)

Այսպէս կ'ըսէ Ամենակալ Տէրը.- «Եթէ իմ
ճամբաներէս քալես եւ իմ հրահանգներս
կատարես, քեզ իմ տաճարիս կառավարիչ եւ
իմ սրահներուս պահապան պիտի կարգեմ, եւ
հոս կանգնած հրեշտակներուն պէս՝ ազատ
պիտի ըլլաս սրբարանս՝ իմ ներկայութեանս
մտնելու: Լսէ՛ ուրեմն, ո՛վ Յեսու, մեծ
քահանայապետ, դուն եւ քու դիմացդ նստած
քահանայ ընկերներդ, որովհետեւ դուք գալիք
բարիքներուն պատկերացումն էք: Ահա ես

պիտի զրկեմ իմ ծառաս, որ Ընծիւղ պիտի
կոչուի: Որովհետեւ ահա Յեսուի առջեւ քար
մը կը դնեմ, որ եօթը երես ունի: Անոր վրայ
ես իմ արձանագրութիւնս պիտի փորագրեմ:
Մէկ օրուան մէջ պիտի վերցնեմ այս երկրին
անօրէնութիւնը: Երբ այդ օրը գայ,- կ'ըսէ
Ամենակալ Տէրը,- ձեզմէ իւրաքանչիւրը իր
ընկերը պիտի հրաւիրէ իր որթատունկին կամ
թղենիին տակ հանգչելու»:

Հրեշտակը, որ հետս կը խօսէր, վերադարձաւ
եւ զիս արթնցուց ճիշդ ինչպէս քնացած մէկը
կ'արթնցնեն, եւ հարցուց ինծի.

- Ի՞նչ կը տեսնես:

Պատասխանեցի.

- Ձոյլ ոսկիէ աշտանակ մը կը տեսնեմ,
որուն վրայ գնտածեւ ճիթաման մը եւ եօթը
ճրագներ կան, իւրաքանչիւրը յատուկ
բերանով մը: Աշտանակի կողքին երկու
ճիթենիներ կան, մին գնտածեւ ճիթամանին
աջին, իսկ միւսը ձախին:

Ապա հարցուցի ինծի հետ խօսող
հրեշտակին.- «Ի՞նչ են ասոնք, ո՛վ Տէր»: Եւ
պատասխանեց. «Ձե՞ս գիտեր ինչ են ասոնք»:
«Ո՛չ, Տէր», - պատասխանեցի: Այն ատեն
հրեշտակը ինծի բացատրեց.

«Տէրը այս պատգամը կու տայ Ձորաբաբելի.-
"Մեծ գօրքով կամ գէնքի ոյժով չէ, որ պիտի
յաջողիս,- կ'ըսէ Ամենակալ Տէրը,- այլ իմ
Հոգիովս: Ո՛չ մէկ դժուարութիւն պիտի
կանգնի դիմացդ, եւ նոյնիսկ եթէ լերան մը
պէս ըլլան՝ պիտի հարթուին դաշտի նման:
Իմ ժառանգութիւնս եղող տաճարին վերջին
քարը դո՛ւն պիտի դնես եւ այնտեղ իմ
չնորհքս պիտի բնակի"»:

Տէրը դարձեալ ինծի խօսեցաւ, ըսելով.
«Ձորաբաբելի ձեռքերը դրին այս տան հիմերը
եւ նոյն այդ ձեռքերը պիտի աւարտեն անոր

չինուլթիւնը: Երբ ասիկա կատարուի՝ պիտի գիտնաք, թէ Ամենակալ Տէրը զրկեց զիս ձեզի»:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ

ԵՔՐԱՅԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ԳՐԱԾ ՆԱՄԱԿԷՆ

(9.1-10)

Արդարեւ, առաջին Ուխտը իրեն կատարել պաշտամունքի կանոններ եւ երկրաւոր սրբարան մը ունէր, երկու վրաններէ բաղկացած: Նախ կար արտաքին վրանը, Սրբուլթիւն կոչուած, ուր կային աշտանակը եւ առաջաւորութեան հացերուն սեղանը: Ապա երկրորդ վարագոյրին ետին կար միւս վրանը, Սրբուլթիւն Սրբութեանց կոչուած, ուր կային ոսկեայ սեղանը՝ խոնկ ծխելու համար եւ ուխտի Տապանակը՝ ներսէն ու դուրսէն ոսկեպատ, որուն մէջ կը պահուէին մանանայով լեցուն ոսկեայ սափորը, Ահարոնի ծաղկած գաւազանը եւ ուխտի տասնաբանեայ պատուիրաններուն քարէ տախտակները: Տապանակին վրայ կային Աստուծոյ փառքը ներկայացնող քերովբէները, որոնք իրենց թեւերով հովանի կ'ընէին Քաւութիւն կոչուած կափարիչին վրայ: Ուրիշ մանրամասնութիւններու մասին խօսիլ չեմ ուզեր հիմա:

Սրբարանը այդպէս յարդարուած էր ուրեմն: Քահանաներ պաշտամունքը կատարելու համար մշտականօրէն կը մտնէին առաջին վրանը: Բայց երկրորդ վրանը միայն քահանայապետը կը մտնէր տարին մէկ անգամ, այն ալ՝ իր եւ ժողովուրդին անգիտութեամբ գործած մեղքերուն փոխարէն զոհի արիւնը մատուցանելու համար Աստուծոյ: Այդ բոլորով Սուրբ Հոգին ցոյց կու տար թէ որքան ատեն

որ արտաքին վրանը կանգուն կը մնար՝ բուն Սրբարանին մուտքը մեր առջեւ փակ էր, ինչ որ խորհրդանշականօրէն կը ցուցնէ թէ ներկայիս այդ Սրբարանը բաց է մեր առջեւ: Այնտեղ մատուցուած նուէրներն ու զոհերը չէին կրնար մաքրել պաշտամունքը մատուցանողին խղճմտանքը, որովհետեւ միայն ուտելիքի, խմելիքի եւ մարմնական մաքրութեան համար սահմանուած պէսպէս լուացումներու կապուած էին: Եւ այդ կարգերը ի գորու էին մինչեւ ուղղութեան, այսինքն նոր կարգերու հաստատման ժամանակը:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ

ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ

(10.22-30)

Ձմեռ էր. Երուսաղէմի մէջ տաճարին տեղի կ'ունենար: Յիսուս տաճարին Սողոմոնի սրահին մէջ կ'երթեւեկէր, երբ իր շուրջ հաւաքուեցան հրեաները եւ հարցուցին. «Մինչեւ ե՞րբ մեր հոգին պիտի հանես. եթէ դուն ես Քրիստոսը՝ յստակ ըսէ՛ մեզի»:

Յիսուս պատասխանեց. «Արդէն իսկ ձեզի ըսած եմ, սակայն չէք հաւատար: Այդ գործերը որ Հօրս անունով կը կատարեմ, անոնք իսկ կը վկայեն՝ թէ ո՛վ եմ ես: Բայց դուք չէք հաւատար, որովհետեւ իմ ոչխարներէս չէք: Ես ոչխարներս կը ճանչնամ. անոնք ձայնս կը լսեն եւ կը հետեւին ինծի, ու ես անոնց յաւիտեանական կեանք կու տամ, անոնք բնաւ պիտի չկորսուին: Ո՛չ ոք պիտի կարենայ զանոնք յափշտակել իմ ձեռքէս: Հայրս այդ ոչխարները ինծի տուաւ, եւ ոչ ոք կրնայ յափշտակել զանոնք իմ Հօրս ձեռքէն, որովհետեւ Հայրս բոլորէն աւելի մեծ է: Ես եւ Հայրս մէկ ենք»:

ԹԵՐԹԻՎԻ ԱՆՆՈՐԴ ԹԻԲԵՐՈ
ԿՐԱՔ ԳՏԱԵԼ
www.sourphagop.net
ԿԱՅԲԷՉԻՆ ՎՐԱՅ

ՍՈՅՆ ԹԵՐԹԻՎԻ Ե-ԱՃԱԿՈՎ ԱՏԱՆԱԼՈՒ
ՀԱՄԱՐ ՁԵՐ Ե-ՀԱՅԻՄ ՈՒՊԱԿԵԾԷ
eglise@sourphagop.net

ՀՈԳԵՀԱՆԳԱՏԵԱՆ
ՁԵՐ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԵՐՈ
ԱՆՈՐՕՔ ԿԱՏԱՐԵԾԷՔ ԿԱՊՈՒԵԼՈՎ
ԵԿԵՂԵՅՈՅ ԴԻՒԱՆԱՏՈՒՄ
514 331 5445 #202